

Supplerende cases til *Familiedialog og refleksion ved alvorlig sygdom*

Her finder du en række cases – brug dem som inspiration og baggrund for yderligere træning af familiedialog.

Cancer

Rie er 45 år og er lige blevet opereret for brystkræft. Hun er nu på vej hjem fra sygehuset, og hendes mand Karsten på 48 år og deres to teenagebørn Mathias og Signe kommer til familiefokuseret samtale på sygehuset.

Familien bor i eget hus, og begge forældre er på arbejdsmarkedet. Mathias går på gymnasiet, mens Signe går i 9. klasse. De har en god kontakt til bedsteforældrene på begge sider.

KOL

Hans er 77 år og har haft KOL i flere år. Han har lige været indlagt efter en opblussen og er blevet behandlet med iltmaske. Nu er han på vej hjem. Hans kone Vera på 74 år og deres datter Ulla på 52 år kommer til familiefokuseret samtale på sygehuset. Hans og Vera har også sønnerne Peter (54) og Søren (50), men de bor på Sjælland.

Familien bor i en ældrevenlig bolig i en mellemstor by i Jylland, og Ulla bor i samme by.

Hjertesvigt

Amina er 37 år. Hun har fået hjertesvigt på baggrund af en alvorlig infektion i hjertet. Amina er gift med Hassan på 45 år, og de har tre børn i alderen 7, 9 og 11 – alle piger. Amina vil gerne fortsætte på arbejdsmarkedet, men hun er ekstremt træt. Den familiefokuserede samtale foregår i hjertesvigt-klinikken.

Familien bor i lejlighed i en fynsk købstad. Børnene går i skole, og Hassan er jurist.

Demens

Jens er 81 år og begyndende dement. Hans kone Alma døde for fire år siden, og Jens har haft tiltagende svært ved at klare sig i deres store murer-

mestervilla. Jens og Alma har to sønner, Klaes (60) og Viggo (58), som bor i nærheden. De er nu inviteret ind på aflastningsafsnittet til en samtale om fremtiden.

Palliation

Ole (75) og Minna (72) har været gift i over 50 år. Parret bor i en mindre provinsby i eget hus, og her har de boet, siden de i tidernes morgen flyttede sammen. De er begge gået på pension og har, indtil Minna blev diagnosticeret med ventrikelcancer, nydt deres otium med socialt samvær med venner, rejser, frivilligt arbejde og familiesamvær. Nu er Minna blevet erklæret terminal, og hun har givet udtryk for, at hun ønsker at blive i eget hjem så længe som muligt. De har fire børn, Kirsten (52), Arne (50), Klaus (45) og Nanna (43). De tre ældste børn bor i rimelig køreaftand fra forældrene og hjælper ofte med praktiske gøremål. Den yngste datter Nanna bor i København med sin kæreste Mia. Da Nanna "sprang ud" for 12 år siden, blev kontakten cuttet.

Minna er bange for, hvordan den sidste tid kommer til at foregå, men hun fortæller ikke sine familiemedlemmer om sine bekymringer, for hun vil ikke såre nogen. Ole gør, hvad han kan i det daglige, holder haven, ud over at han sørger for indkøb, madlavning, vask og rengøring – opgaver, der tidligere blev varetaget af Minna, men nu er hun for træt. Han er bekymret for sin kone, men ved ikke, hvordan han bedst får hjulpet hende, og han deler ikke sine bekymringer, hverken med hende eller med børnene. Du arbejder som hjemmesygeplejerske i kommunen og er lige blevet tilknyttet familien.

Cases fra børneafdelingen brugt på temadag med Filadelfia

Spædbarn

6 måneder gamle Saya er indlagt til udredning med sin mor Selda (31), mens far Khalil (33) passer de tre større søskende – Jana (2), Diana (4) og Kawa (6) – på det flygtningecenter, hvor familien bor, mens de venter på at få afgjort deres fremtid. Familien er kommet til Danmark som flygtninge fra Syrien for godt et år siden og taler meget sparsomt dansk. Saya har haft

flere tilfælde af uforklarlige krampelignende trækninger over de sidste uger. Selda ammer Saya, men engang imellem kaster hun det hele op igen og tager ikke helt så meget på som ønsket. Mor virker bekymret og indelukket. Khalil kommer på besøg med de øvrige børn et par gange om ugen, men virker, som om han ikke rigtig forstår, hvorfor Saya er blevet indlagt.

Børnehavebarnet

Nanna på 3 år er indlagt med sin far Mikkel (35). Hun har haft epilepsi et halvt års tid, men medicinen tager ikke hendes anfald, så hun er indlagt for at få reguleret sin medicin. Mikkel og Andreas (41) har adopteret Nanna for godt et år siden efter at have ventet længe på at få et barn. Hun er deres absolutte øjesten, og de er begge sønderknuste over, at hun har så mange anfald. Parret bor i Køge, hvor de har hus, mens de begge arbejder i København. Nanna går, når hun ikke er indlagt, i børnehave. Mikkel har p.t. taget orlov for at passe Nanna. Nanna virker glad og udvikler sig tilsyneladende normalt. Hendes forældre er meget bekymrede over fremtidsudsigterne for hende.

Skolebarnet

Tor på 7 år er indlagt med sin mor Helle (45) til medicinregulering og anfaldsobservation. Tor er multihandicappet, men bor hjemme lidt uden for Tarm på en gård med sine to større søskende Anne (15) og Troels (17) samt deres far Bjarke (48), der er landmand. Helle er medhjælpende hustru. Helle bruger megen tid på at passe Tor, der til hverdag går i specialklasse på en skole, der ligger 60 minutters kørsel fra hjemmet. Transporten foregår med handicapbus. Anne går i 9. klasse på den lokale skole, mens Troels går på gymnasiet i Tarm. Bjarke kommer på besøg, når han har mulighed for det, men gården skal også passes. Heldigvis er både Anne og Troels gode til at hjælpe til! Helle virker træt og frustreret. Hun giver udtryk for, at Bjarke "flygter" gennem at arbejde meget, og at det på hende virker, som om han trækker sig mere og mere.

Teenageren

Viktor på 15 år er indlagt til udredning sammen med sin mor Michelle (33). Skolen rapporterer, at han får nogle absencer, mens Viktor selv giver udtryk for, at det er løgn! Viktor giver udtryk for, at skolen er "efter ham".

Michelle er lidt usikker på, om hun har bemærket noget, der er anderledes. Til daglig bor Viktor alene med sin mor og lillebror Viggo (12) i en treværelses på Nørrebro. Han går i 9. klasse. Viktor har ikke kontakt med sin far Hans (50), og Viggos far Bo (45) har Michelle et "on and off"-forhold til. Michelle har mange personlige problemer og er ikke tilknyttet arbejdsmarkedet, men hun har en 10. klasses afgangseksamen. Viktor synes, det er skod at være indlagt, og han gider absolut ikke være epileptiker. Sådan en spassersygdом, som han udtrykker det.